

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. M. Š. D.**, so sídlom v Ž., IČO: X., zastúpeného JUDr. T. P., advokátkou so sídlom v Ž., proti žalovaným **1/ M. H.**, bývajúcemu v L., **2/ M. H. C. T.**, so sídlom L., IČO: X., za účasti vedľajšej účastníčky na strane žalovaných A. – S: P., a.s. B., IČO: X., **o zaplataenie 2 048,36 € (61 709,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 17 C 47/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. októbra 2008 sp.zn. 5 Co 84/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 6. februára 2008 č.k. 17 C 47/2007-185 zamietol žalobu žalobcu a uložil mu povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov konania vo výške 28 785,50 Sk na účet právneho zástupcu žalovaného 1/ JUDr. M. M. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že škodu žalobcovi spôsobil žalovaný 1/ a zodpovedá za ňu žalovaný 2/. Pretože v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza iba skutočná škoda a ušlý zisk a skutočná škoda bola žalobcovi vyplatená, žalobu zamietol.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 22. októbra 2008 sp.zn. 5 Co 84/2008 na odvolanie žalobcu rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania v sume 9 180,-- Sk na účet ich právneho zástupcu

JUDr. M. M., v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, preto ho ako vecne

správny potvrdil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm.a/ O.s.p., konkrétne vadou konania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. Poukázal na ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. a namietal nedostatočné zdôvodnenie rozsudku krajského súdu, z ktorého nie je možné zistiť, akými úvahami sa odvolací súd riadil, keď nepovažoval nárok žalobcu za dôvodný. Absencia zdôvodnenia rozhodnutia v podstatných právnych otázkach zaťažuje rozhodnutie vadou spočívajúcou v porušení všeobecných procesných princípov podraditeľných pod vadu konania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Vedľajšia účastníčka na strane žalovaných považovala rozsudok za správny a dovolanie žiadala zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu (§ 236 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

V prejednávanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci a proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z uvedených rozhodnutí. Z toho dôvodu je zrejmé, že dovolanie nie je prípustné v zmysle § 238 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v prejednávanej veci nejde o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich.

Inou vadou, na ktorú musí dovolací súd prihliadnúť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Vadu takejto povahy dovolateľ nenamietal a dovolací súd nezistil existenciu takejto vady z obsahu spisu.

S prihliadnutím na obsah dovolania dovolací súd venoval pozornosť v dovolaní namietanému odňatiu možnosti konať pred súdom, ktorú dovolateľ videl v nedostatočnom zdôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 237 písm.f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp.zn. I ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia O.s.p. pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadať so všetkými

rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Tieto požiadavky dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spĺňa.

Podľa § 219 O.s.p. účinného do 15. októbra 2008, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vecne správne.

Podľa § 372p ods. 1 O.s.p. (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 15. októbra 2008) na konania začaté pred 15. októbrom 2008 sa použijú predpisy účinné od 15. októbra 2008, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. (účinnosť od 15. októbra 2008) odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba bola podaná 26.10.2006, odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané 25.3.2008 a odvolací súd vec prejednal a vo veci rozhodol 22. októbra 2008, teda za účinnosti novely O.s.p., kedy ustanovenie ods. 2 § 219 O.s.p. umožňovalo odvolaciemu súdu v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvého stupňa sa sústrediť už len na doplnenie presvedčivosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Z nového znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že nemusí odvolací súd kopírovať všetky dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, ale môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV ÚS 115/03 z 3. júla 2003 všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ako aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne

objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivý proces.

Odvolací súd napriek novele ustanovenia § 219 O.s.p. svoje rozhodnutie náležite zdôvodnil v zmysle ustanovenia § 157 O.s.p., poukázal na zistený skutkový stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania a náležitú pozornosť venoval právnemu posúdeniu veci. Dovolací súd preto dovolateľom namietaný dôvod odňatia možnosti konať pred súdom nezistil, pričom samotný dovolateľ dovolací dôvod vymedzil veľmi všeobecne, bez uvedenia konkrétnych dôvodov.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 veta prvá, § 142 ods. 1 v spojení s § 243 ods. 5 O.s.p. a žalovaným nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože takýto návrh nepodali.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová